

ophæve af Eksercits her i Landet eller til at købe andre Grunde, for at Soldaterne kunne eksercere. Man tror derfor ikke, at det i nogen som helst Maade træder Staten for nær eller i nogen som helst Maade vil skade Staten, at man lægger 35 Aars Servitut paa de af mig nævnte Grunde. Imidlertid blev der fra disse Sider gjort den Indvending, at naar Forholdene bleve ordnede saaledes, kunde det let ske om 35 Aar, at Staten kunde sælge alle disse Grunde til private, og disse private saa kunde bygge uden at tage Hensyn til Byggeplaner, som Kjøbenhavns Kommune kunde nære, og navnlig, at det derigennem kunde blive umuliggjort for Kjøbenhavn at skaffe de tilbørlige Friluftspladser, Sportspladser, Legepladser, Forsamlingspladser, eller hvad man nu skal kalde dem. Udvalgets Tanke var den, at der ikke paa hvilede Staten nogen Forpligtelse til at skaffe saadanne Pladser; det var Kommunens Pligt at sørge for passende Friluftsbæltter i og omkring Kjøbenhavn; men paa den anden Side maatte man jo ogsaa indrømme, at det vilde være urigtigt af Staten, om den umuliggjorde Kommunen at skaffe slige Pladser. Det var derfor, at den Tanke kom op, at der skulde indrømmes Kjøbenhavns Kommune en Forføbsret efter disse 35 Aar, for saa vidt Kommunen da ønskede at komme i Besiddelse af Forderne. Da den Tanke kom op, fandt Udvalgets Flertal, at det ikke godt kunde nægte at acceptere en saadan Tanke. Spørgsmaalet var jo saa, paa hvad Maade man skulde fastsætte, at dette Køb skulde komme i Stand, naar de 35 Aar vare gaaede. Man havde her forskellige Veje at vælge imellem. Man kunde have sagt, at Salgene skulde foregaa efter Takstation, foretagne af Mænd, udmeldte af Retten. Flertallet var imidlertid paa det rene med, at dette neppe blev den heldigste Maade for Staten at ordne den Handel med Kjøbenhavns Kommune paa, og man standsede saa ved at sætte en bestemt Pris, for hvilken Kjøbenhavns Kommune kunde faa ommeldte Forder, nemlig det Stykke af Nørrefælled samt de Dele af Bognmandsmarken og Nyvangen, som Staten til den Tid ikke har bebygget, og som den vil afhænde, for en Pris, beregnet efter 10,000 Kr. pr. Td. Land. Nu kan der selvfølgelig rejses Indvendinger imod disse 10,000 Kr.; nogle kunne sige, at det er for meget, andre kunne sige, at det er for lidt, og det er en Umulighed at sige noget bestemt om, hvorvidt den Pris passer eller ej, da det ikke ligger i menneskelig Magt at kunne afgøre, eller tilnærmelsesvis at kunne afgøre, hvilken Pris disse Forder ville have om 35 Aar. Flert-

tallet anbefaler imidlertid at vedtage Bestemmelsen om de 10,000 Kr. pr. Td. Land, idet man gaar ud fra, at det neppe vil være langt fra i det hele og store til den Tid at træffe Sømmet saa nogenlunde paa Hovedet. Gennem dette, at man indrømmer Kommunen slig Forføbsret, har Udvalget, eller rettere i dette Tilfælde Udvalgets Flertal, imødeføkket den tredje store Hovedindvending, som her i Tinget blev rejst mod Forslaget, nemlig den, at ved denne Øverenskomst og Beslutning tog man Friluftspladserne, Legepladserne, Sportspladserne og de store Mødepladser bort fra Kjøbenhavns Kommune. Der blev jo talt om, at slige Pladser vare Kjøbenhavns Lunger, hvorigennem den store By trak sin Aande, og slige Udtalelser kunne paa sin Maade have nogen Berettigelse. Der var kun en Indvending, der kunde gøres gældende imod det, nemlig at det ikke vedkommer Staten, i hvert Fald ikke i nogen særlig Grad, men derimod i høj Grad Kommunen, og gennem Forslaget, som det nu er, er det muligjort Kommunen at skaffe disse store Luftbæltter, hvis den vil, og saa har Kjøbenhavns Kommune at sørge for at have en Repræsentation, som er i saadan Øverensstemmelse med Kommunen, at det sker akkurat saaledes, som Kommunen ønsker det. Hvad de 100 Tdr. Land paa Kristianshavns Fælled angaar, kommer jo det Forbithkke ind under en anden Betragtning. Paa det Stykke Jord hviler allerede en Servitut, nemlig en Demarkationsservitut. Det Stykke Jord ligger uden for Kristianshavns Bold og maa som saadant ikke bebygges undtagen efter en særlig fastflaeret Regel, som gør, at det overhovedet ikke kan bebygges; nogen væsentlig Bebyggelse vil der aldrig kunne blive paa et Stykke Jord, hvorpaa der hviler en Demarkationsservitut. Paa Grund af denne Servitut har det jo mindre at sige, om den Servitut, som i Forslaget lægges paa Jorden, er der eller ikke. Det har ikke stort at betyde. Det eneste, man selvfølgelig her havde at gøre, var at henholde sig i det væsentlige til Demarkationsservituten og sige, at naar den fuldt bort, saldt alle andre Servitutter og alle andre Indskrænkninger ogsaa bort. Dette foreslaar Udvalget derfor, og samtidig findes der en Bestemmelse, som ogsaa er en lille Smule til Kjøbenhavns Forbøh, idet Kjøbenhavn jo ejer et lille Stykke af Forderne derude, og man foreslaar, at naar Demarkationsservituten falder bort, i alt Fald for det Stykke, Staten har, saldt den ogsaa bort for det Stykke, Kommunen har. Lad mig endvidere her gøre opmærksom paa, at i Vædringsforslaget under Nr. 1 findes